

Niech żyje rząd
robotniczy
i włościański!

Warunki Prenumeraty.

w Warszawie z odnośnikiem
miesięcznie Zł. 4.—
bez odnośnika „ 350
na prowincji miesięczn. „ 4.—
Zagranicą „ 6.—
Za zmianę adresu 50 groszy

Redakcja przyjmuje interesantów od
1 — 2 po poł. Za zwrot rękopisów
redakcja nie odpowiada.

Administracja czynna od 9 do 5 bez
przerwy. Kasa czynna od 11 do 1
Rechnunki płatne w środy.

Telef. Redakcji 176-70. Admin. 120-13.

NIECH ŻYJE
SOCJALIZM!

Ceny ogłoszeń:

Ogłoszenia w tekście (przed kron.) 25 groszy
nekrologi 10 „
zwyckie 15 „
drobne za jeden wyraz 10 „
Ceny ogłoszeń należy rozumieć
za wiersz wysokości 1 milimetra

Dla poszukujących pracy 50% rabatu
Ogłoszenia w nie niedziel. o 25% drożej
Fantazyjne i tabele (bilanse) 50% „

Ogłoszenia przyjęte po zamknięciu
Administracji o 10% drożej

Za terminowy druk ogłoszeń Admini-
stracja nie odpowiada.

Redakcja i Admin. Warecka 7
Konto czekowe P. K. O. Nr. 175.

Numer pojedynczy 15 groszy.

W niedzielę 24 maja r. b. o godz. 10 rano, w lokalu
O. K. R. (Aleje Jerozolimskie 6), odbędzie się
Konferencja Warszawska.

Mowa Mussoliniego.

Rzym, 21 maja. (PAT.) Na wczoraj-
szym posiedzeniu senatu Mussolini, zamy-
kając dyskusję nad budżetem ministerjum
spraw zagranicznych, wystąpił z exposé,
charakteryzującym politykę zagraniczną
rządu włoskiego. Oto najważniejsze ustępy
przemówienia:

POCHWAŁA HINDENBURGA.

Rząd włoski nie został zaalarmowany
tem, że 15 milionów obywateli niemieckich
oddają swe głosy za marszałkiem Hinden-
burgiem, który podczas wojny kierował ar-
miami niemieckimi. Trzeba o tem pamię-
tać, że Hindenburg wkroczył teraz do Ber-
lina nie za pomocą zwycięskiego puczu,
lecz dzięki legalnie oddanym głosom 15-tu
milionów Niemców. Poza tem, jak to często
bywa, obecność takiej osobistości, jak Hin-
denburg, na stanowisku prezydenta może
nawet ułatwić osiągnięcie tej atmosfery
pojednania, jaką w pewnych okoliczno-
ściach ustalić się w stanie jedynie rzady sil-
ne i stanowcze (!!). Wreszcie wybór Hin-
denburga musi być uważany jako skutek
polityki sojuszników, uprawianej przez nich
już od chwili podpisania traktatu wersal-
skiego, polityki, pełnej wątpliwości i sprze-
czności nieskoordynowanej.

WŁOCHY A JUGOSŁAWIA.

Co się tyczy stosunków włosko - jugo-
słowiańskich, to mogę powiedzieć, iż są one
serdeczne, a nawet chciałbym powiedzieć—
bardzo serdeczne. W stosunku do tego na-
rodu uprawiam politykę, zainaugurowaną
przez zawarcie paktu przyjaźni i skonkre-
tyzowaną przez zawarcie traktatu handlo-
wego, politykę, która w dodatku jest jesz-
cze w stadium ciągłego udoskonalania.

WYPADKI BUŁGARSKIE.

W sprawie wypadków w Bułgarii pre-
mier stwierdził, że rząd włoski podobnie,
jak rządy sojuszników, odniósł się życzliwie
do projektu przyznania Bułgarii prawa
zwiększenia swych sił zbrojnych do 10 tys.
ludzi, ale — oświadczył Mussolini — mnie-
mam, że z tą chwilą rząd bułgarski może
się uważać za pana sytuacji; w przeciwnym
razie obawiałbym się, że gdyby sytuacja
była zaprzepaszczone w sposób nie do po-
wetowania, wówczas nawet i jeszcze więk-
sze siły zbrojne okazałyby się już niewy-
starczające do przywrócenia normalnej sy-
tuacji.

O ROSJI SOWIECKIEJ I KOMINTERNIE.

Mówiąc o stosunkach z Rosją sowiec-
ką, premier oświadczył: Nie może być za-
danej wątpliwości co do użyteczności polity-
ki uznawania rządu sowiektów, przestrzega-
nej przez rząd włoski. Tylko na tej drodze
można było, i trzeba było rozproszyć te
mgły niewiedomości, nie pozwalające nam
dokładnie obserwować tego, co się dzieje
naprawdę poza granicami państwa sowiec-
kiego. Dzięki temu mogliśmy oglądać obraz,
który jest naprawdę wysoce interesujący.
Teraz już wszyscy — nawet sami przywó-
dcy bolszewizmu — przyznać muszą, że eks-
peryment komunistyczny doznał całkowitego
fiasca albowiem komunizm, mając ten-
dencję do zrównania wszystkich, jest sprze-
czny z życiem, sprzeczny z historią, sprze-
czny z samą naturą. Nie uważam za możli-
we, aby Rosja mogła powrócić do militar-
nego i wojującego komunizmu z roku 1921.
Raczej mniemam, że powinniśmy się oswa-
jać z myślą o przyszłej Rosji, która będzie
wielkim krajem drobnych posiadaczy, kie-
rowanych przez stronnictwo, uświadamia-

jące sobie konieczność rozwoju i liczącego
się z nowymi warunkami i nowymi koniecz-
nościami.

Nie ulega wątpliwości, że trzecia mi-
ędzynarodówka będzie w dalszym ciągu
pracowała nad stworzeniem coraz lepszej
organizacji propagandy, organizacji syste-
matycznej i opartej na naukowych (?) pod-
stawach; nie ulega wątpliwości, że ta pro-
paganda, uprawiana za granicą, ulegnie za-
ostrzeniu, — nie mniej przeto nie widzę
powodów, aby się tem poważnie niepokoić
— przynajmniej o ile chodzi o Włochy.

O NIEMIECKIM PAKCIE BEZPIECZEŃSTWA.

Przechodząc do sprawy projektu pak-
tu gwarancyjnego, premier zaznaczył, że
właśnie wczoraj otrzymał tekst projektu
odpowiedzi rządu francuskiego do Niemiec.
Jest to dokument niezwykle ważny albowi-
niem dokładnie precyzuje stanowisko rzą-
du francuskiego. Punkt widzenia rządu
włoskiego w tej sprawie jest następujący:
Rząd włoski odnosi się życzliwie do pro-
jektowanego wstąpienia Niemiec do Ligi
Narodów oraz do tego, aby Niemcom przy-
służyło stałe miejsce w Radzie Lidze Na-
rodów. Nie może być mowy o pakcie gwa-
rancyjnym „w trójkę”; trzeba myśleć o
pakcie gwarancyjnym przynajmniej w pięć-
kę, a przytem trzeba moim zdaniem, aby
taki pakt gwarancyjny pięciu oraz ewentu-
alne inne paktów gwarancyjnych zostały po-
dane, w odpowiedniej chwili, pod opiekę
Ligi Narodów, której członkiem byłoby ró-
wnież i Niemcy. Zagwarantować należy nie-
tylko granice Renu, ale również granice
Brennero. Pod tym względem, dodał pre-
mier, muszę wyraźnie sprecyzować stano-
wisko rządu włoskiego:

PRZECIW POŁĄCZENIU AUSTRII Z NIEMCAMI.

Co się tyczy propagandy, uprawianej
w Niemczech i w Austrii, na rzecz połącze-
nia tych krajów, to muszę oświadczyć, że
propaganda taka jest niedopuszczalna.
Włochy nigdy nie mogłyby się zgodzić na
tolerowanie takiego pogwałcenia postano-
wień traktatowych, jakim byłoby przyłą-
czenie Austrii do Niemiec. Takie połącze-
nie stwarzałoby nawet sytuację wręcz pa-
radoksalną, polegającą na tem, że po woj-
nie Niemcy byłoby właśnie tym narodem,
któryby w najwyższym stopniu powiększył
swoją obszar i swoją ludność, tworząc przy-
tem najpotężniejszy blok jednolity w Eu-
ropie środkowej. Za niearuszalną uważamy
granice Brennero, której rząd włoski będzie
bronął za wszelką cenę.

DŁUG WŁOCH.

Mówiąc następnie o długach między-
sojuszniczych, Mussolini przypomniał, że
dług Włoch wynosi 100 miliardów lirów,
z czego połowa stanowi dług Włoch wzglę-
dem St. Zjednoczonych. Nieprawdą jest, ja-
koby Stany Zjednoczone poczyniły urzędo-
we kroki u rządu włoskiego w kierunku
rozpoczęcia rokowań w tej sprawie. Otóż
rząd włoski uznaje swoje długi i oświad-
cza, że o tyle, o ile da się to pogodzić z sy-
tuacją ekonomiczną narodu włoskiego, te-
razniejszą i przyszłą, wykona swe zobowią-
zania. Ale mniemam, iż powinniśmy uzy-
skać coś więcej, aniżeli to, co się nazywa
klausulą narodu najwilej uprzywilejowa-
nego, to znaczy, że o ile udziela się morato-
rium i jeżeli innemu dłużnikowi rozkłada
się spłatę długu na raty w okresie kilku
dziesiątków lat, to dla Włoch muszę doma-

gać się takiego rozłożenia spłat ratami,
wprawdzie nie na wieki (?), ale bądź co
bądź na okres o wiele dłuższy, aniżeli prze-
widziane jest dla innych dłużników. Jeżeli
się chce, abyśmy płacili, to trzeba nam
stworzyć warunki, umożliwiające sprosta-
nie naszym zobowiązaniom. Byłoby zapra-
wdę okrutne, gdyby się faworyzowało zwy-
cięzone Niemcy, postępując natomiast w
sposób nie do zniesienia z krajem, należą-
cym do szeregu sojusznicznych państw zwy-
cięskich.

Senat przyjął budżet ministerjum spr.
zagranicznych.

Anglia, Francja a projekt niemiecki

Paryż, 21 maja (PAT). Korespondent lon-
dyński „Echo de Paris” donosi, że Anglia za-
żądała od Francji kilku informacji, a mianow-
icie, jakie jest stanowisko Francji co do pro-
jektowanych przez Niemcy układów arbitrażo-
wych, z których mogłyby wynikać wielkie
trudności, ponieważ Niemcy myślą o rewizji
granic wobec Polski, Czechosłowacji i Austrii.
Dalej ma Francja wypowiedzieć się wyraźnie
co do art. 19 paktu Ligi Narodów, przewidu-
jącego nowe zbadanie układów, które się sta-
ły nie do przeprowadzenia.

Rząd węgierski za rewizją traktatu w Trianon

Budapeszt, 21 maja (PAT). Na wczoraj-
szym posiedzeniu komisji spraw zagranicznych
zgromadzenia narodowego premier hr. Bethlen
odpowiadał na pytania, postawione przez po-
sła Karatiatha, przyczem wypowiedział się w
sprawie obecnej sytuacji międzynarodowej.
Mówiąc o sprawie projektowanej rewizji trak-
tatów, hr. Bethlen dał wyraz swemu przeko-
naniu, będącemu zresztą przekonaniem jed-
nomyslnem całego narodu węgierskiego, a mianow-
icie przekonaniu, że nie można żądać od
Węgier, aby zrezygnowały z możliwości poko-
jowej rewizji traktatu w Trianon. W dyskusji,
jaka się następnie rozwinęła, zabierali głos m.
in. Apponyi, Andrássy, Lukács i inni, przyczem
w wyniku dyskusji uformowała się opinia ogólna
komisji, że Węgry są zdecydowane lojalnie
wykonywać postanowienie traktatu w Tria-
non, który zamierzają one przestrzegać rów-
nież i w przyszłości.

Przemówienie Painlevé

Grenoble, 21 maja. (PAT.) Na uroczy-
stości otwarcia wystawy węgla białego Pain-
levé wygłosił przemówienie, w którym za-
znaczył na wstępie, iż rząd obecny, podob-
nie, jak i poprzedni, kontynuować będzie
politykę, mającą na celu zapewnienie bez-
pieczeństwa Francji przy ogólnym bezpie-
czeństwie Europy, przyczem dążyć będzie
do tego celu ze zdecydowaną wolą, której
nie osłabi żadna przeszkoda. Rząd niczego
nie zaniedba, aby przyspieszyć rozwój ety-
ki międzynarodowej, bez której Liga Na-
rodów nie mogłaby istnieć w całej pełni i wy-
konywać swej misji; nie zaniedba rząd ni-
czego, aby przyspieszyć współpracę wszyst-
kich narodów. Dziesięć najbliższych lat —
mówił Painlevé — winny być zaprowadzić
pokój europejski, bądź doprowadzić do
najohydniejszej z wojen. Nie powinien o
tem zapominać żaden mąż stanu.

Nawiązując do sprawy finansów Fran-
cji, Painlevé powiedział: Budżet na r. 1925,
podobnie, jak przygotowywany projekt
budżetu na r. 1926, nie przewidyują ani jed-
nego sou deficytu. Najważniejszą rzeczą
jest doprowadzenie budżetu do ścisłej rów-
nowagi, od czego zależy kredyt Francji.

Po oświetleniu sytuacji w Maroku.
Painlevé oświadczył, iż rząd zamierza
przeprowadzić reformy społeczne bez zbyt
wielkiego uszczerbku dla finansów kraju;
zamierza dalej dokonać szeregu reform ad-

W dzisiejszym numerze:

TRZY PRZEMÓWIENIA POLITYCZNE MUS-
SOLINIEGO, BETHLENA I PAINLEVÉ-
GO.

TRZY KONFERENCJE W GENEWIE: PRA-
CY, OGRANICZENIA HANDLU BRO-
NIĄ I WALKI Z HANDLEM ŻYWYM
TOWAREM.

GÓRNICZY (art. o higienie pracy w górni-
ctwie).

DZIKIE UROSZCZENIA OBSZARNIKÓW.

O ORDYNACJI WYBORCZEJ. (Wiersz).

ODCINEK: Ludwik Śledziński. WSPOMNIE-
NIA. LUBARTÓW I WYSOKI MAZO-
WIECK. (Ciąg dalszy).

ministracyjnych, reorganizacji wojskowej,
utworzyć jednolity typ szkół, oraz przy-
wrócić system głosowania wedle okręgów.

Międzynarodowa Konferencja Pracy

Genewa, 21 maja (PAT). Międzynarodowa
konferencja pracy wybrała ministra Sokala
przewodniczącym komisji wnioskowej. Jest
to najważniejsze miejsce na Konferencji po
stanowisku przewodniczącego plenum. Już
wczoraj minister Sokal w imieniu komisji
wnioskowej przedstawił Konferencji pierwszy
raport w sprawie sprawdzania mandatów.

Genewa, 21 maja (PAT). Wczoraj na Mi-
ędzynarodowej Konferencji Pracy utworzono
trzy główne komisje. Do pierwszej komisji—
dla głównych zasad ubezpieczeniowych —
wszedł z ramienia Polski prof. Okolski; do
drugiej komisji — dla sprawy odszkodowań za
nieszczęśliwe wypadki przy pracy — weszli
jako zastępcy: poseł Leśniewski i prof. Okolski.
Utworzono też trzy komitety techniczne:
do pierwszego z nich (dla sprawy równorzę-
dnego traktowania robotników krajowych i cu-
dzoziemskich) weszli: poseł ks. Woyciecki i Tel-
ler, oraz jako zastępca — poseł Waszkiewicz;
do drugiego komitetu (dla sprawy przerwy w
pracy w hutach szklanych) weszli: dyr. Jurkie-
wicz oraz jako zastępca poseł Ziemięcki; do
trzeciego komitetu (nocna praca w piekar-
niach) — prof. Okolski.

Konferencja w sprawie handlu bronią

Genewa, 21 maja (PAT). Wczoraj komisja
prawna międzynarodowej konferencji w spr-
awie handlu bronią i amunicją wybrała spe-
cjalną podkomisję w celu uzgodnienia opraco-
wywanej konwencji ze wszystkimi konwen-
cjami, dotyczącymi handlu bronią i tranzytu.
Do podkomisji tej weszli: Pepin (Francja), Dul-
les (Ameryka), i Komarnicki (Polska). Podko-
misja rozpoczęła prace, przyjmując za podsta-
wę sugestje polskiego delegata.

Konferencja w sprawie handlu żywym towarem

Genewa, 21 maja (PAT). Dziś rozpoczęły
się obrady Międzynarodowej komisji dla wal-
ki z handlem żywym towarem i dla ochrony
dzieci. Przewodniczącym komisji jest delegat
Hiszpanji, wiceprzewodniczącym — delegat
Francji. Delegat Francji zawiadomił komisję,
iż rząd francuski zdecydował się wprowadzić
u siebie zakaz dopuszczania cudzoziemców do
domów tolerancji. Ta decyzja Francji przyjęta
została przez komisję z wielkim uznaniem, al-
bowiem walka o ten postulat trwała w komisji
już od lat trzech. Jest to przychylenie się
rządu francuskiego do wniosku, złożonego
trzy lata temu na komisji przez delegatów
Polski Chodźkę i Sokala. Wobec oświadcze-
nia Francji delegat Polski sen. Posner wygło-
sił bardzo piękne przemówienie, podkreślając
znaczące posunięcie naprzód sprawy walki z
handlem kobietami przez tę decyzję Francji.
Przemówienie delegata Polski przyjęte zosta-
ło przez wszystkich delegatów gorącymi okla-
skami.

O ordynacji wyborczej dziadowska piosenka

Dziwna ci idzie wieść o ordynacji,
Pono się skończył ma czas demokracji
Inny porządek wkrótce że się ziści
Śnią monarchiści!

By przeprowadzić swoją rzecz do skutku
Przygotowania robią powolutku,
Nawet gazety suszą sobie głowy
Skąd wziąć królowe!

Ale królewski tron chcący ustawić
Trza konstytucję naszą pierw poprawić
Bo ta obecna za szerokie prawa
Wyborcom dawa!

Więc ordynację troszeczkę się zmieni
Gdzie zasłużeni będą wywyższeni,
A że bez głosu zostanie hołota
To nie dziwota!

Kto ma w narodzie zasług różnych wiele
Temu i głosy przypadną w udziale,
Wyborcze prawo wprowadzą moralne:
Jakieś pluralne!

Więc jeśli ojc two bogate byli
I czytać pisać w szkole cię uczyli
Będiesz mógł dostać za takie zasługi
Jeszcze głos drugi!

Jeśli kto w wojsku w mustrze przeżył nogi,
Lebo w koszarach szorował podłogi
Ten do wyborów trzeci głos dostanie
Za te staranie!

Kto na zagrodzie swej pracuje sporo,
Tak, że ma dziatek z tej pracy kilkoro
Temu głos czwarty dadzą w łaskawości
Za wzrost ludności!

A jeśli kto jest wysoko uczony,
Ze może gadać jak te farmazony
To jeszcze w piąty głos będzie bogaty
Za doktoraty!

Ten zaś, co w życiu opływa w dostatki
I bezpośrednie opłaca podatki
Dostanie za to nowy głosik szósty
Choć ma łeb pusty!

Właściciel szkapy lub łaciej krowy
Zyskałby prawo jeszcze na głos nowy,
Gotów głos dostać — niech pioruny trzasa,
Kto ma pchłę własną!

Cóż z jednym głosem będziesz wart biedaku.
Nie będzie z ciebie w sejmach ani znaku
Nie będzie nawet pono miejsca dla cię
I w magistracie!

Tak monarchista szczęściem się napawa,
Że wtedy słuszne będą nasze prawa.
Wówczas wprowadzi się tron on i króla
Niech z dworem hula!

Bramin.

**Robotnicy popierajcie
swoje pismo codzienne**

Górnicy.

(Szkic z higieny pracy)

Niema zawodu, o który tak małoby się w Polsce troszczono pod względem higienicznym jak górnictwo. Żyjemy dziś w epoce oszczędności, pod hasłem zmniejszenia kosztów produkcji, a na czym jest najłatwiej zmniejszyć wydatki, jeśli nie na higienie?!

W górnictwie robotników nie zabraknie, nikt nie zauważy, że pod ziemią — brud, że nie są przestrzegane przepisy zdrowotne, lub ich niema wcale — nawet na papierze.

Jeśli wybuch w kopalni nastąpi, liczba ofiar przerazi, wtedy pisma hałas podnoszą, w Sejmie posłowie interpelują, tworzą się komisje. Ale nie zwraca się uwagi na stałe warunki sanitarne i na zapobieganie wypadkom.

Dość porównać w Polsce dzisiejsze szyby, chodniki, rynsztoki, lampy bezpieczeństwa, wentylatory, kilofy, pracę w ciemności, gazach i pyłach, w nieludzkiej pozycji z pracą przed półwiekiem, a nie znajdziemy prawie różnicy pod względem higieny.

Wielki czas, ażeby w Rzeczypospolitej Polskiej górnictwo nie było tak po macoszemu traktowane.

Gazy w kopalniach szkodliwe dla zdrowia, nieraz śmiertelne, są:

Tlenek węgla zatrąwa organizm, jeśli na litr powietrza jest go więcej nad pół miligramu zwłaszcza przy podniesionej temperaturze i wilgoci. Przy wybuchach i pożarach nie tylko zatrąwa, lecz i sprowadza oparzelizny.

Metan jest to główna składowa część gazu kopalni. Zmieszany od 5 do 15 proc. z powietrzem i tlenkiem węgla sprowadza wybuch za ładą przyczyną szczególnie w kopalniach tłustego węgla i przy obfitym jego pyłu.

Bezwodnik węgla czyli kwas węglowy, siarkowodor, etan, gaz azotowy.

Profesor Collis w Towarzystwie lekarskim w Londynie w 1923 roku wyraźnie zaznaczył, że jest pewne przeciwieństwo między chorobami robotników w kopalniach węgla, a chorobami robotników w kopalniach kruszców.

Górnicy kopalni węgla jest szczególnie narażony na zapalenie oskrzeli i różne wypadki przy pracy, odporny zaś jest na gruźlicę i choroby pochodzące z alkoholizmu, a tymczasem **górnicy kopalni kruszców** jest często ofiarą gruźlicy i chronicznego zapalenia nerek. Śmiertelność ostatnich jest dwa razy większa.

Z pośród chorób zakaźnych charakterystyczna jest u górników ankylostomia — glistnica, spowodowana robakiem długości od 10 do 15 milimetrów, **tegoryjem dwunastnicy**. Pasożyt ten zamieszkuje przeważnie w cienkich kiszkiach, przebijając błonę śluzową i wywołuje krwotoki, nieraz bardzo osłabiające, — anemię ciężką.

Pierwsze wypadki glistnicy u górników zauważane były we Włoszech w połowie przeszłego wieku. Dostała się ona prawdopodobnie z krajów gorących, z Egiptu i Indji. Od czasu przebicia tunelu S-go Go-

tarda wielce się rozszerzyła. W Niemczech najwięcej grasowała glistnica w końcu przeszłego wieku, w 1902 r. było nią dotkniętych aż 188,730 górników. Na kongresie Higieny w Brukseli w 1903 r. podniesiono istny alarm z powodu epidemii glistnicy — choroby zawodowej górników wielce złośliwej i niebezpiecznej.

Dotychczas choroba ta niewygasła, choć znacznie zmniejszyła się dzięki leczeniu chorych, a leczenie nie jest trudne, podobne do leczenia solitera (tasiemca) — wyściąganiem eterowym paproci — i trwa 10 dni.

Najważniejsze jednak jest zapobieganie chorobie: sucha i niegorąca kopalnia, higieniczne instalacje w kopalniach — czysto utrzymywane kubły do wydalania ludzkich, kąpiele, natryski i ogledziny podejrzanych chorych, badanie pod mikroskopem wypróżnień.

Do naszych kopalń śląskich i dąbrowieckich glistnica bardzo łatwo może być zawleczona z Westfalji i Belgii. Kto wie, czy nasi górnicy niektórzy nie są już nią dotknięci.

Czyż bowiem byli oni szczegółowo badani, ileż to glistnic wzięto za jakąś egipską zarazę, śmiertelną anemię.

Drugą wielce rozpowszechnioną chorobą wśród górników jest oczopląs, nystagmus, — zaburzenie w ruchach gałek ocznych, równoległe ich drganie, wahanie od 150 do 500 razy na minutę.

Jest to typowa choroba zawodowa u górników kopalni, nie groźna, lecz uporczywa i uciążliwa, odbijająca się na stronie psychicznej — nerwowej robotnika.

Dr. Stassen podaje, że w Belgii 20 robotników na stu jest dotkniętych oczopląsem, licząc i bardzo lekkie wypadki. Podaje on, że tylko dwóch górników na 1000 chorych na oczopląs musiało na czas dłuższy całkiem opuścić pracę.

U nas w Polsce nasi górnicy naturalnie są uprzywilejowani, nie chorują wcale na oczopląs, gdyż nikt oczu nie bada, a jeśli spotka się kiedy oczopląs, to się go uważa za udawanie, symulację.

W kopalniach jest cały szereg czynników, które szkodliwie oddziałują na zdrowie górników: brak dziennego światła, promieni słonecznych tak niezbędnych dla rozwoju i życia człowieka; brak powietrza, co się odbija na organach oddechowych, sercu i naczyniach krwionośnych; gorąco i wilgoć, niebezpieczne dla górników; pył i kurz, który w kopalniach węgla nie przyczynia się do zakażenia gruźlicą, a jednak osłabia oskrzela i płuca; naturalna męcząca pozycja przy robocie, wywołująca zapalenie torebek maziowych u rąk, łokci i kolan, a wreszcie praca nudna, nużąca, monotonna, w ciemnicy pod ziemią, — praca, która musi odbijać się na psychice, mózgu i nerwach pracownika.

Całą książkę można byłoby napisać o przeróżnych chorobach, na jakie naraża robotnika praca w kopalniach, a jeszcze więcej dałoby się powiedzieć o wypadkach przy pracy. W Stanach Zjednoczonych w

1923 r. na 846,990 robotników w kopalniach węgla było wypadków śmiertelnych 2,452. Higiena i bezpieczeństwo pracy mają wielkie zadanie przed sobą. One już dziś domagają się dobrej udoskonalonej wentylacji w kopalniach, usuwania pyłu, zmniejszenia wilgoci i gorąca, oświetlenia elektrycznego, usunięcia przedwiecznych lamp bezpieczeństwa z lontem z fosforu trującego, narzędzi i maszyn nowoczesnych, czystości w podziemiach wanien lub natrysków, odkażania kubłów, pracy o ile tylko można w pozycji stojącej...

Dr. J. Z.

W NIEDZIELE, dn. 24 b. m. o godz. 11 m. 30 r. w Teatrze Praskim, staraniem działu Praskiej P. P. S. odbędzie się **WIELKI KONCERT ROBOTNICZY** z udziałem najwybitniejszych sił artystycznych Warszawy.

Bilety w cenie od 1 do 2 zł. można nabywać w O. K. R. (Al. Jerozolimskie 6), od g. 10—1 i od 5—7 w., na dz. Praskiej (Brukowa 29), w dniu koncertu od g. 10 rano w kasie teatru.

Ogólnopolski zjazd literatów

W czwartek dnia 21 b. m. o godz. 12 odbyło się otwarcie ogólnopolskiego zjazdu związków zawodowych literatów polskich. Na zjazd przybyli delegaci związków z Poznania, Lwowa, Krakowa i Wilna. Zjazd otworzył dłuższym przemówieniem p. Juliusz Kaden-Bandrowski, przewodniczący Warszawskiego Związku, poczem wybrano na przewodniczącego p. Wacława Sieroszewskiego. W imieniu rządu powitał zjazd dyrektor departamentu kultury i sztuki p. Skotnicki, poczem wygłosił przemówienie powitańcze przedstawiciele ze wszystkich związków artystycznych w Warszawie. Obrady komisyjne rozpoczęły się po południu. Głównym przedmiotem obrad jest ustawa o ochronie prac autorskich oraz sprawa kontraktu normalnego.

Pierwszy polski zjazd przeciwgruźliczy.

W sobotę i niedzielę obradował w Krakowie, w sali Rady miejskiej, I Polski Zjazd przeciwgruźliczy, w obecności około 400 lekarzy i delegatów rozmaitych instytucji z całej Polski, nawet z najdalszych jej kresów.

Po zagajeniu i powitaniu Zjazdu przez prezesa komitetu organizacyjnego prof. dr. Orłowskiego dokonano wyboru prezydium. Na przewodniczącego Zjazdu powołano prof. Antoniego Gluzińskiego; na sekretarzy honorowych obrano, między innymi, lekarza naczelnego Kasy Chorych w Łodzi, tow. Kłuszyńskiego i lekarza naczelnego Kasy Chorych w Radomiu, tow. dr. Kelleśa - Krauzę.

W ciągu dwudniowych obrad wygłoszono znaczną ilość referatów, przedstawiając odpowiednio wnioski, które opracowywał następnie wybrany przez Zjazd Zarząd Związku przeciwgruźliczego.

Miedzy innymi, uchwalono następujące wnioski:

I-szy Polski zjazd przeciwgruźliczy uchwala przyjąć podział kliniczny gruźlicy d-ra Seweryna

LUDWIK ŚLEDZINSKI.

Wspomnienia.

X. obstał dom wokoło, a towarzyszył z bombą stał w przedsiönku, sam zaś czuwał by wszyscy byli na swoich miejscach. Kostek, ja i trzech towarzyszy najpierw zabraliśmy się do szczegółowego obejrzenia lokalu Kasy, potem zdecydowaliśmy się dynamitem otworzyć drzwi do skarbcza Kasy. Drzwi do skarbcza okute były grubą blachą żelazną, zamkniętą na ogromnych rozmiarów kłódkę. Przy tej decyzji posprzeczaliśmy się z tow. Kostkiem, bo on chciał, byśmy po całej kłusce dynamitu włożyli w dziurkę od klucza i kłódkę. Ponieważ już siłę dynamitu znałem z doświadczenia, więc się temu oparłem i przekonałem Kostka, że wystarczy po pół kłuski na dziurkę. Dynamit z łatwością w dziurkę napchaliśmy, lecz lont w kapsle wsadzić nie umieliśmy, i dopiero w czasie tej manipulacji znaleźliśmy sposób włożenia lontu w kapsel. Sprawa polegała na tem, żeśmy koniec lontu urzynali równo i przy wkładaniu lontu do kapsli nitki zawijaliśmy i lont nie chciał wejść do kapsla. Byliśmy w wielkim kłopotcie, bo zdawało się, że lont jest troszeczkę grubszy, niż otwór kapsli i kilkakrotnie przerzynaliśmy lont, szukając cieńszego miejsca, przyczem zaciąłem sobie palec u ręki, który mocno krwawił, a nie miałem poprostu chwileczki czasu, zresztą i nie myślało się wtedy o tem by sobie palec obandażować. Wreszcie wpadliśmy na pomysł, by lont przetrząsnąć nie prosto, lecz natkosk i w ten sposób urznięty kawałek lontu bez przeszkód wsadziliśmy do kapsli. Przygotowaliśmy jednakowej, mniej więcej metrowej długości lonty z kapslami i po dobrem i dokładnym umieszczeniu końców z kapslami w dziurkach wypchanych dynamitem, jednocześnie zapaliliśmy lonty i skryliśmy się za ścianę skarbcza Kasy.

Sprzyjało nam szczęście czy też szczęśliwy zbieg okoliczności, bo inaczej tego nazwać nie umiem, gdyż nasze nieumiejętne obchodzenie się z dynamitem mogło spowodować dla nas nieobliczalne w swoim tragizmie skutki.

Po zapaleniu lontów nie przeszło więcej jak 20 do 30

10)

sekund, gdy nastąpił straszny wybuch. Instynktownie schowaliśmy głowy, bo zdawało się nam, że cały dom się wali. Po kilku sekundach ciszy zaczęliśmy przychodzić jakby do przytomności. W pokojach panowała ciemność i jakiś gryzący zapach nafty z dymem. Po oświetleniu latarkami elektrycznymi pokoju okazało się, że ze szklanych części lamp zostały tylko drobniutkie odłamki, a nafta ściekała ze stołów. Wszystkie szyby wyleciały, a w okienkach zostały połamane i powyrzutywane pręty. Tynk z sufitu i ścian zaścielał podłogę. Ani jedna lampa nie ocalała, więc już byliśmy zdecydowani pójść do sąsiadów i pożyczyć lampy, gdy stróż sobie przypomniał, że na jednej z szaf muszą leżeć świece. Po krótkim poszukiwaniu znaleźliśmy cały funt świec. Z całą ostrożnością zapaliliśmy te świece i z nową energią wzięliśmy się do dalszej roboty.

Towarzysz, który stał w przedsiönku z bombą w ręku, w czasie wybuchu został rzucony o ścianę i tylko jakimś cudownym sposobem nie upadł na ziemię i nie uderzył ręką o ścianę, bo w takim razie groziłaby nam wszystkim okropna katastrofa.

Przed wybuchem jeszcze jeden ze stróżów, który w czasie naszego ataku na drzwi, uciekł na górę, zaczął krzyczeć przez dziurę w dachu, zwracając się do mieszkańców sąsiednich o pomoc. Po kilkakrotnych uprzedzeniach, że jeśli nie przestanie wrzeszczeć, to go zastrzelimy, gdy mimo to nie przestawał, towarzysze puścili mu kilka strzałów. Mimo to nie przestał wrzeszczeć, dopiero gdy od wybuchu cały dom zatrzęsł się, stróż na strychu przestał wzywać pomocy.

Kłódka i zamek były zerwane, drzwi od skarbcza otwarte!

W skarbcu znaleźliśmy dużą, zamkniętą kasę ogniotrwałą i trzy opieczkowane nieduże skrzyneczki żelazne. Tak mniej więcej półtora łokcia długie i około łokcia wysokie i trzy czwarte łokcia szerokie. W skrzyneczkach tych było 480.000 rubli zupełnie nowych, tylko co przed paru tygodniami przywiezionych z Petersburga. Pieniądże te były w 1, 3, 5, 10, 25 i 100 rublowych papierkach i przeznaczone na budowę fortu w Zambrowie.

Małym łomem skrzyneczki przedkroiliśmy rozbili i wszyscy towarzysze odpowiednią ilość paczek zabrali, by, ukrywszy w torebkach na pasie pod koszulą, nie robić wrażeń,

że się coś przewozi na sobie. Nie było żadnej kontroli, kto ile zabiera, bo pewność i zaufanie do towarzyszy miałem zupełne.

Po opróżnieniu skrzyneczek zabraliśmy się z Kostkiem do kasy ogniotrwałej. Było trzy zamki, ale tylko do dwóch mogliśmy napchać dynamitu i lonty z kapslami.

Gdyśmy zdobywali kasę ogniotrwałą, wpadł jeden z towarzyszy i z niepokojem w głosie oznajmił, że idzie wielki tłum na Kasę, że prawdopodobnie ma zamiar nas otoczyć.

Front budynku Kasy wychodził na obszerny rynek, który w grudniu przysypany śniegiem, dobrze odznaczał czarne sylwetki ludzkie.

Kostek pozostał przy kasie, a ja w towarzystwie innego uczestnika wyszedłem naprzeciw tłumowi i na kilkanaście kroków przed tą ludzką masą stanąwszy z czapką w ręku krzyknąłem: „Precz z najazdem, precz z caratem, niech żyje Rewolucja!”

Jakby cisza cmentarna zaległa, ani jednego szmeru, nikt nie powtórzył za mną tego okrzyku bojowego. Nie tracąc tedy ani chwili czasu, w te mniej więcej słowa przemówiłem do tego niezwykłego zgromadzenia: Towarzysze! Obywateli! Otrzymaliśmy od Centralnego Komitetu Robotniczego Polskiej Partji Socjalistycznej rozkaz byśmy zabrali pieniądze z rządowej kasy w waszym mieście. Pieniądże zrabowane przez Rząd najezdnicy odbieramy carskim siepaczom, ażeby za nie kupić za granicą broń, którą będziemy bili tyranów i najezdników. Robotnicy i chłopci powstałi przeciwko carskim siepaczom, i dziś w całej Polsce walczyliśmy z najezdnikami na śmierć i życie. Chcemy zwyciężyć, chcemy zdobyć niepodległość dla naszego kraju, dla naszej Ojczyzny. Chłopi i robotnicy są biedni, bo wyzyskiwani i okradani przez rząd carski, przez fabrykantów, i panów obszarników, których ochrania i broni przed sprawiedliwością ludu rząd carski, żandarmi i policja, i dlatego nie mają pieniędzy na rewolucję. Robotnicy, chłopci i inteligenci dają swoje życie, aby zwyciężyć, aby pobić naszych wrogów. Nie przeszkadzajcie nam bracia — towarzysze i obywatele, ale razem z nami krzyknijcie: Niech żyje Rewolucja! Precz z najazdem, precz z caratem!

(D. c. n.).

Sterlinga, jako obowiązujący dla lekarzy polskich.

Zjazd, uznając za nieścisły i niebezpieczny podział gruźlicy płuc na otwartą i zamkniętą, jako oparty jedynie na wykryciu w płwocinie prątków Kocha, poleca zarządowi Związku przeciwigruźliczego przygotowanie na drugi zjazd określeń ścisłych i bardziej celowych.

Zjazd uznaje za konieczne dalsze badania immuno-biologiczne, w szczególności co do szerepionek, kliniczne w ścisłym związku z patologicznymi, statystyczne i inne naukowe, przy wydatnej pomocy finansowej rządu.

Zjazd uznaje, że sztuczna odma piersiowa jest w odpowiednich przypadkach doniosłą metodą leczenia gruźlicy płuc. Zjazd wypowiada więc życzenie, aby kliniki uniwersyteckie i szpitale organizowały kursy tej metody dla lekarzy szpitalnych.

Zjazd, uznając zamknięcie sanatorium im. Dłuskiego w Zakopanem za wysoce szkodliwe, zwraca się do powołanych czynników z wezwaniem o poczynienie kroków, celem jak najrychlejszego odtworzenia tego zakładu.

Zjazd uznaje za niesłychanie ważną dla rozwoju poradni wykształcenie opiekunów i ścisłe współdziałanie z poradniami Tow. dobroczynnych, samorządów i rządu.

Zjazd uważa za bardzo doniosłe zapobieganie i zwalczanie gruźlicy wśród młodzieży akademickiej i podkreśla konieczność poparcia przez rząd, samorządy i społeczeństwo sprawy przyspieszenia budowy domów akademickich.

Zjazd poleca zarządowi Związku przeciwigruźliczego ogłaszanie corocznie przed zjazdem przeciwigruźliczym zapomocą prasy ogólnie - lekarskiej stanu walki z gruźlicą w Polsce i stałe informowanie lekarzy przez tę prasę o postępach naukowego badania i leczenia gruźlicy.

Zjazd zwraca się do Rady ministrów, a w szczególności do ministra ochrony pracy i opieki społecznej, aby niezwłocznie przystąpiono do rozszerzenia na całą Rzeczpospolitą ubezpieczeń społecznych zachodniej Polski.

Zjazd przyjmuje zaproszenie Tow. walki z gruźlicą we Lwowie i dziękując za nie, uchwała zwołać następny zjazd do Lwowa.

Prócz wymienionych, uchwalono kilka ważnych wniosków głównego referenta dr. Janiszewskiego (ze względu na długość, zamieszczamy je w streszczeniu), a mianowicie: wniosek, stwierdzający konieczność położenia wielkiego nacisku przy zwalczaniu gruźlicy na **działalność zapobiegawczą**, izolowanie zaraziwych gruźliczych i t. d. szczególnie opieką pod tym względem należy otoczyć dziecko od pierwszych chwili jego życia.

W walce z gruźlicą należy, bardziej, niż to się dzieje dotychczas, uwzględnić osiągnięte zdobycze naukowe.

Do arsenału środków specjalnych w walce z gruźlicą należy przede wszystkim: tworzenie poradni przeciwigruźliczych, a następnie: sanatoria; rozmaitych typów instytucji, mające za zadanie ochronę dziecka przed gruźlicą, kolonie robotnicze i schroniska dla gruźliczych i t. d.

W walce z gruźlicą muszą brać udział: państwo, samorządy i instytucje społeczne (szczególnie Kasy Chorych).

Tow. dr. Kłuszyński zgłosił następujący wniosek w sprawie społecznego zwalczania gruźlicy, który jednakże nie został przyjęty przez komisję wnioskową:

„Walka z gruźlicą jako choroba społeczną wymaga niezwłocznego przeprowadzenia racjonalnej polityki mieszkaniowej ze strony samorządów miejskich i państwa”.

ODCZYT TOW. SZPOTAŃSKIEGO.

W piątek dn. 22 b. m. o godz. 7 wiecz. w lokalu P. P. S. „Powiśle”, Solec 68, wygłosił radny tow. T. Szpotański odczyt p. t. „Wielka Rewolucja Francuska”. Liczne przeczeka. Wstęp wolny dla wszystkich.

KRONIKA POLITYCZNA.

PODRÓŻ PREZYDENTA WOJCIECHOWSKIEGO.

P. Prezydent Wojciechowski wyjechał na przegląd południowych powiatów Wielkopolski. 21 b. m. zwiedzał Kępno, Bralin, Droszki, oraz majątek Łaski, ofiarowany przez b. rektora uniwers. poznańskiego Święcieckiego jako fundacja wieczysta na użytek profesorów tegoż uniwersytetu p. nazwą „Nauka i Praca”.

GÓRNICY POLSCY U CZESKIEGO MIN. PRACY.

Czeski min. opieki społecznej dr. Winter przyjął 21 b. m. delegację polskich górników z ostrawskiego rewiru, którzy interwenjowali w sprawie wypłaty państwowego dodatku z zasiłków dla bezrobotnych — zwolnionym z pracy górnikom polskim, których nie obejmuje ustawa o wypłacie tego dodatku. Minister dr. Winter przyrzekł życzliwe rozpatrzenie tego postulatu pod warunkiem, że ustawodawstwo polskie zastosuje zasadę wzajemności wobec obywateli czeskich. Delegacja górników udała się następnie do posła polskiego p. Lasockiego i przedstawiła mu postulaty górników z Ostrawskiego rewiru. Poseł Lasocki oświadczył członkom delegacji, że jest poinformowany o sytuacji w Zagłębiu Ostrawskim i że uczyni wszystko, aby polepszyć byt polaków w Ostrawskim rewirze. (PAT).

Dzikie nroszczenia sowietu obszarniczego

Wczorajsza „Waszawianka” przynosi wywiad z prezesem organizacji rolniczych p. Fudakowskim co do „potrzeb i życzeń” ziemianstwa, które jak wiemy skromnością nie grzeszy.

P. Fudakowski wyliczył też litanie „potrzeb i życzeń”, które mają oddać Państwo Polskie na pastwę nienasyconej chciwości obszarników.

„Potrzebują” oni i „życzą” sobie na okres zbiorów „pewnej niewielkiej zresztą pomocy w zakresie kredytu krótkoterminowego”, a dalej gruntownej sanacji stosunków kredytowych przez „odrodzenie kredytu długoterminowego”.

Dalej „potrzebują i życzą sobie” nienaruszalności hipoteki przy przeprowadzaniu reformy rolnej.

Obszarnicy gwałtownie „potrzebują” walut obcych, a więc — otworzyć granice dla wywozu ziemiopodów „bardzo prędko, nawet przed zbiorami”!

Obszarnicy „życzą sobie”, by zakończono z ulgami celnymi i **zatomowano niepotrzebny obszarnikom import przez ochronę celną.**

W końcu obszarnicy już „żądają” rewizji rozdziału kontyngentu podatku majątkowego! Zachłanność panów obszarników jest istotnie bezprzykładna!

Znowu napad na kresach

Wczorajszy „Express Czerwony” przynosi depeszę o nowym napadzie, dokonanym na tartak w Michalinie pod Kosowem na Polesiu przez uzbrojoną bandę 55 ludzi. Ofiarą napadu padło 2 pracowników tartaku, a 5 zostało rannych.

Odpowiedź Dyrekcji Wileńskiej w sprawie inż. Schmidta.

Z powodu artykułu pod tytułem „Żywy pomnik Landsberga”, umieszczonego w Nr. 66 „Robotnika” z dnia 7 marca r. b., Dyrekcja Wileńska PKP. zarządziła dochodzenie służbowe w sprawie podniesionych w tym artykule zarzutów przeciwko Naczelnikowi Warsztatów Mechanicznych w Łapach, inż. Szmidtowi i, powołując się na art. 21 Dziennika Praw Nr 14 z r. 1919, prosi Szanowną Redakcję o umieszczenie w poczytnym swym piśmie poniższego sprostowania:

Jednym z dominujących zarzutów przeciwko inż. Szmidtowi we wspomnianym wyżej artykule było popełnienie rzekomo przez niego nadużycie z racji używania pracowników kolejowych w godzinach służbowych i na koszt Kolei do swych prywatnych robót.

Dochodzenie ustaliło, iż świadczenia przez Warsztaty w robociznie i materiałach były stosowane, lecz nie na korzyść p. inż. Schmidta, a na rzecz Towarzystwa Pracowników Kolejowych „Ognisko”. Świadczenia te stanowiły poważną pomoc wspomnianej instytucji obok bezinteresownej pracy w czasie pozasłużbowym pracowników i członków ich rodzin. Dyrekcja, uznając konieczność i wielkie znaczenie placówek kulturalno-oświatowych, których korzyść dla Państwa, nawet bezpośrednio dla interesów służby, odpowiada wydatkom, poczynionym w racjonalnych granicach, w celu ujęcia całej sprawy w należyte formy, wydała odpowiednie zarządzenia, by świadczenia Kolei na rzecz zresztą kulturalno - oświatowych ująć w ścisłe ramki, poddać je kontroli Dyrekcji, pozostawiając urzędom wykonawczym w działalności swej trzymać się ściśle wytkniętych przez Dyrekcję granic.

Obok świadczenia na rzecz „Ogniska” stwierdzono drobne świadczenia na korzyść Komitetu budowy kościoła w Łapach, czego Dyrekcja, niezależnie od celu świadczeń, nie usprawiedliwiała, gdyż świadczenia były okazywane bez zezwolenia władzy przełożonej.

Wyjaśniono również, że roboty, wykonane w Warsztatach na rzecz osób trzecich, ograniczyły się do kilku drobnych napraw i opłacone były w każdym poszczególnym wypadku zgodnie z istniejącymi przepisami.

Natomiast ustalono dochodzeniem, że zarzuty przeciwko inż. Szmidtowi, iż jakoby on korzystał z materiałów lub robocizny kolejowej, by kosztom Skarbu zaopatrzyć się w meble lub sprzęty domowe, lub dopomagał sobie w gospodarstwie robotnikami, opłacanymi przez Kolej, są bezpodstawne, gdyż aczkolwiek meble robili dla p. Schmidta pracownicy warsztatowi, lecz pracę wykonywali poza godzinami urzędowymi z materiału nie kolejowego i opłacani byli przez inż. Schmidta z własnych funduszy. Również z własnych funduszy opłacał p. Szmidt robotników kolejowych, zatrudnionych przy zbieraniu siana dla niego.

Zarzucone inż. Szmidtowi wywieranie nacisku na personel rachunkowy w kierunku nieprawidłowego zarachowania wydatków na robociznę spowodowało się wyłącznie do polecenia odnoszenia na kredyty kolejowe kosztów robót, wykonanych na rzecz „Ogniska” i w paru wypadkach „Komitetu budowy kościoła”. Zeznania personelu rachunkowego nie stwierdziły, by na tem tle wynikły konflikty, lub były stosowane pogroźki lub presja.

Nie stwierdzono również, by miał miejsce choć jeden konkretny przykład wywierania pre-

sji przez inż. Schmidta na pracowników, nie życzących brać udziału w pracach „Ogniska”.

Poruszony w prasie rzekomy brak 700 m³ tarcicy nie miał miejsca w rzeczywistości i stanowi rezultat nieporozumienia, które niezwłocznie i już trzy lata temu zostało zlikwidowane. Wogóle należy stwierdzić, że oskarżenie inż. Schmidta o jakieś machinacje z materiałami drzewnymi jest wręcz bezpodstawne.

Następnie twierdzenie, by dopuszczana przez inż. Schmidta praca osób postronnych na terenie Warsztatów wywołała pożar w hali wagonowej w r. 1922 i stolarni mechanicznej w r. 1923, nie jest zgodne z protokołami dochodzenia o tych pożarach. Komisje nie ustaliły związku pomiędzy pożarami a pracą osób obcych, zeznania zaś pracowników, zbadanych w czasie pierwotnych i obecnych dochodzeń, również nie dają podstawy do takiego twierdzenia. Zarzut, iż z polecenia inż. Schmidta miał być zamurowany i zamaskowany, przed przyjazdem Komisji, prowadzącej dochodzenie, otwór w murze, stanowiący rzekomo przyczynę pożaru w mechanicznej stolarni w 1923 r., upada wobec polecenia Komisji zamurowania tego otworu, uwidocznionego właśnie w protokole wspomnianej Komisji.

W celu uniknięcia na przyszłość mylnych interpretacji Dyrekcja poleciła **zaniechać korzystania z usług pracowników nawet w godzinach pozaurzędowych i za opłatą z sum prywatnych.**

Do spraw tu poruszonych i działalności inż. Schmidta wrócimy niebawem.

Wiadomości telegraficzne

— Izba Lordów w Anglii odrzuciła bill lorda Astora, żądający dopuszczenia kobiet do tej Izby.

— Centralny komitet wykonawczy Z. S. S. R. wybrał radę komisarzy ludowych w jej poprzednim składzie ponownie.

— Król Hedżasu Ali odmówił podpisania zawieszenia broni z sultanem Ibn Saudem przed ewakuacją terytorium Hedżasu, łącznie z Mekką. Ali zamierza kontynuować walkę do ostateczności w celu odzyskania utraconych obszarów.

— Liczba bezrobotnych w Anglii wynosiła w dn. 1 maja b. r. 1.164.200 osób, to jest o 3.721 więcej, niż w poprzednim tygodniu, a o 158.726 więcej, niż przed rokiem.

— Z Kairu donoszą o aresztowaniu Achmeda Paszy, eksministra oświecenia publicznego w gabinecie Zaglula. Aresztowanie wywołało dużą sensację. Podobno Achmed Pasza zamieszany jest w sprawę zamordowania sirdara.

— Według informacji z Bombaju, cesarski Bank Indyjski zniżył stopę dyskontową z 7 do 6 proc.

— Delegat Hiszpanji na Międz. Konf. Pracy w Genewie wręczył ministrowi Sokolowi wielką wstęgę orderu Izabeli Katolickiej.

— Do Tallina (Rewla) przybył z wizytą oficjalną prezydent republiki Finlandzkiej, Relander.

Ruch robotniczy Z życia partji.

Warszawski Powiatowy Komitet Robotniczy P. P. S. W piątek, dn. 22 b. m., o godz. 6 wiecz. w lokalu „Robotnika” odbędzie się posiedzenie Komitetu Powiatowego P. P. S. na pow. Warszawski.

W piątek, dn. 22 b. m.

Dzielnica Śródmiejska o godz. 7 w lokalu dzielnicowym, Al. Jerozolimskie 6, odbędzie się posiedzenie komitetu dzielnicowego.

Dzielnica Powiśle. O godz. 6 w lokalu dzielnicowym, Solec 68, odbędzie się posiedzenie komitetu dzielnicowego oraz o godz. 7 — ogólne zebranie członków dzielnicy.

Dzielnica Powązki. O godz. 7 w lokalu dzielnicowym, Okopowa 30 m. 16, odbędzie się ogólne zebranie członków dzielnicy.

Dzielnica Praska o godz. 7 w lokalu dzielnicowym, Brukowa 29, odbędzie się ogólne zebranie członków dzielnicy.

Dzielnica Mokotowska, o godz. 6 w lokalu dzielnicowym, Bagatela 12a, odbędzie się posiedzenie komitetu dzielnicowego.

Komisja Finansowa. O godz. 6 wiecz. w lokalu OKR. (Al. Jerozolimskie 6) odbędzie się posiedzenie Komisji Finansowej.

W niedzielę, dn. 24 b. m.

Dzielnica Śródmiejska. O godz. 7 wiecz. odbędzie się posiedzenie komitetu dzielnicowego i otwarcie Koła Młodzieży T. U. R.

Ruch zawodowy.

Posiedzenie delegatów i mężów zaufania zakładów wojskowych. W piątek, dn. 22 b. m., o godz. 6 wiecz. w lokalu Zw. Metalowców, Leszno 53, odbędzie się posiedzenie delegatów i mężów zaufania zakładów wojskowych. Sekretarjat Związku złoży sprawozdanie z konferencji w Min. Spraw Wojsk.

Ruch kult.-oświatowy.

Związek Niezależnej Młodz. Socjal. W piątek, dn. 22 b. m., o godz. 8 wiecz. w lokalu T. U. R. (Al. Jerozolimskie 6) odbędzie się ostatnie przed wakacjami zebranie Koła Samokształceniowego. Na porządku dziennym: 1) sprawozdanie z działalności, 2) program prac na przyszły rok akademicki, 3) referat kol. Kopankiewicza p. t. „Rewolucja niemiecka”.

Jak będzie wyglądała Warszawa w przyszłości? W sobotę, dn. 23 b. m., organizuje Koło Krajoznawcze Oddz. Warsz. T. U. R. wycieczkę do Wydziału Budownictwa Magistratu, gdzie oglądane będą plany regulacyjne Warszawy. Objasniac będzie tow. ławnik Toeplitz. Zbiórka o godz. 7 wiecz. w bramie domu Nr. 1 przy ul. Krak. Przedmieście. Bilety w cenie 20 gr. (dla członków TUR. 10 gr.) nabywać można w Sekretarjacie TUR. i na miejscu zbiórki.

Wycieczka do Łazienek. W niedzielę, dn. 24 b. m., organizuje Koło Krajoznawcze Oddz. Warsz. TUR. wycieczkę do parku i pałacu w Łazienkach. Prowadzić będzie tow. Bałcerkiewicz. Zbiórka o godz. 11 przed główną bramą parku Łazienkowskiego (w Alejach Ujazdowskich). Bilety w cenie 70 gr., dla czł. TUR. 60 gr., nabywać można w Sekretarjacie T. U. R.

KRONIKA.

STAN POGODY

(według danych Państw. Instytutu Meteorolog.)

Temperatura najwyższa wynosiła wczoraj w Warszawie 22°, najniższa 9°; w Zakopanem pochmurno, temperatura rano 8°, najniższa w nocy 1°, najwyższa onegdaj 11°.

Prawdopodobny przebieg pogody w dniu dzisiejszym: Wzrost zachmurzenia, na zachodzie kraju chłodniej, słabe, miejscami umiarkowane wiatry zachodnie i północno-zachodnie.

Dyrekcja Kolei Państwowych w Gdańsku zawiadamia, że wskutek usuwania się nasypu kolejowego w klm. 17 szlaku Łapin—Kalkudy linii Prast — Stara Pila, spowodowanego budową przez Senat gdański szluku, zamknięto całkowicie ruch na szlaku powyższym na czas nieoznaczony. Zarówny ruch pasażerski, jak i towarowy, odbywa się drogą okrężną przez Langfuhr.

Rozszerzenie sieci gazowej. Ustalać się pogoda pozwala na przyspieszenie tempa robót, podjętych w celu rozgałęzienia sieci gazowej w przedmieściach. W tych dniach ukończono układanie nowych rur na ul. 11 Listopada. Jednocześnie układanie przewodów do gazu na ul. Czerniakowskiej sięga już do kościoła w Czerniakowie, cała więc ta dzielnica ma już możliwość włączenia się do sieci. Również miasteczko Powązki otrzymuje połączenie z siecią przez przedłużenie ul. Powązkowskiej. Niezależnie od rozgałęzienia sieci gazowej czynione są przygotowania do wzmocnienia siły oświetlenia ulic, posiadających latarnie gazowe.

Konkurs na godło Kasy Chorych. Zarząd Kasy Chorych m. Warszawy ogłasza konkurs na opracowanie godła dla Kasy Chorych m. Warszawy na warunkach następujących:

1) Godło ma stanowić symbol działalności Kasy Chorych na polu niesienia pomocy lekarskiej chorym. 2) Projekty mogą być jedno lub wielobarwne. 3) Godło służyć będzie jako pieczęć, znak na kartkach Pogotwia i sztychach ambulatoriów i biur, na blankietach, rachunkach, receptach aptek i wogóle na wszystkich obiektach należących do Kasy Chorych; z tego względu winno zawierać napis „Kasa Chorych m. Warszawy”. 4) Nadsyłane rysunki na konkurs, winny posiadać wymiar 20x20 cm. 5) Termin nadsyłania prac na konkurs upływa dnia 15 czerwca 1925 r. 6) Zarząd Kasy Chorych m. Warszawy wyznacza 3 nagrody: I — 1000 zł., II — 500, III — 300 zł., które uzyskają wyróżnione przez Sąd Konkursowy prace. Zastrzega się prawo zakupienia prac nagrodzonych.

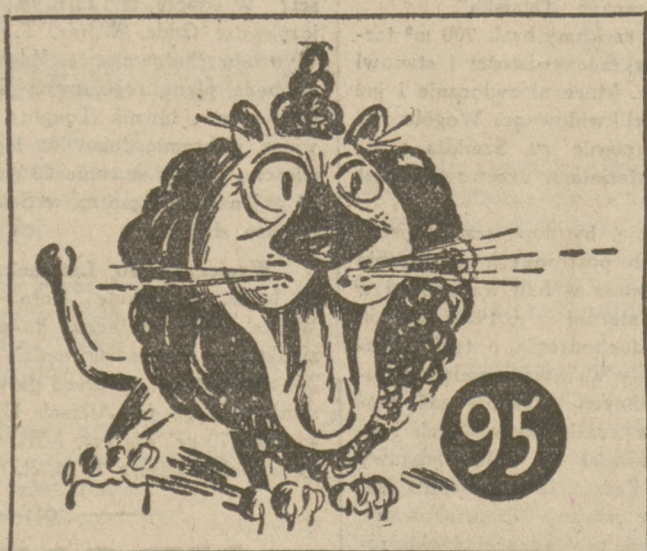
Prace na konkurs oznaczone godłem należy nadsyłać pod adresem: Kasa Chorych m. Warszawy — Referat Prasowy — Solec 93 z dopiskiem na kopercie: „I-szy Konkurs”. Nazwisko i adres autora należy nadesłać w zapieczętowanej kopercie, opatrzonej tem samym godłem.

Sąd Konkursowy zbierze się w ciągu tygodnia po zamknięciu konkursu wyniki zaś konkursu będą ogłoszone w terminie trzydniowym.

Kolonje naucz. na Helu i Bukwinie. Sekcja wycieczkowa Krak. „Ogniska naucz.” urządzi w lipcu i sierpniu kolonje nad pełnym morzem i w Tatrach. Przyjmowane mogą być również osoby z poza sfer nauczycielskich.

Zgłoszenia do 31 b. m. przyjmuje Sekcja Wycieczkowa „Ogniska naucz.” Rynek Gł. 1. 29, I p.

Fachowa ocena polskiego pawilonu. W organie oficjalnym francuskich związków budowlanych „Bâtiment et Travaux Publics” w numerze z 10 maja, wybitny krytyk francuski, p. Léandre Vailat, który jest jednocześnie jednym z redaktorów „Le Temps” rozpoczyna fachową ocenę międzynarodowej wystawy sztuki dekoracyjnej w Paryżu artykułem o dwustu kilkudziesięciu wierszach poświęconym Polsce. Tytuł: „A l'Exposition de 1925. La Pologne”. Artykuł omawia szczegółowo pawilon polski na Cours la Reine, charakteryzując go nadzwyczaj trafnie i z całym zrozumieniem przewodnich myśli autora pawilonu, prof. Józefa Czajkowskiego oraz artystów, którzy przyczynili się do jego dekoracji; p. Zofii Stryjeńskiej, prof. Wojciecha Jastrzębowski, Henryka Kuny i prof. Józefa Mehoffera. W architekturze Czajkowskiego widzi autor nowoczesne zrozumienie pełne głębokiego odczucia tych wypróbowanych zasad dawnych, które posiadają trwałe wartości. Szczególnie entuzjastyczny opis poświęca autor naszej wiedzy „pokrytej diamentami”. Rzeźbę Kuny nazywa dziełem znakomitem, malowidła Stryjeńskiej dziełami zachwycającym. Wogóle podnosi z uznaniem fakt, że Polacy potrafili dokonać trudnego dzieła na Cours la Reine, a mianowicie dać świadectwo oryginalności swej sztuki narodowej a jednocześnie nie przeszkodzić sąsiadom: Szwedom i Holendrom w podobnychże dążeniach. Odrębność i narodowy

Nie przeraża nas

ciężka sytuacja finansowa, bo jesteśmy przekonani, że każdego stać na wydatek 95 groszy wzamian za książkę

Winawera: Lepsze Czasy

do nabycia na dworcach kolejowych w „Ruchu” oraz w Księgarni E. Wende i S-ka KRAK.-PRZEDM. 9.

Międzynarodowa Wystawa Nowoczesnych Sztuk Dekoracyjnych w Paryżu.

Polskie Biuro Podróży „ORBIS” posiada WYŁĄCZNOŚĆ sprzedaży abonamentowych kart wejścia na wystawę.

Cena karty abonamentowej 100—fr. fr.

Karta abonamentowa jest ważna na cały czas trwania wystawy i uprawnia do wstępu na wszystkie uroczystości na terenie wystawy. Karta abonamentowa ułatwia wizy na granicy francuskiej i belgijskiej. Karty abonamentowe są imienne, zaopatrzone w fotografie.

Sprzedaż kart i bliższe informacje: „ORBIS” ul. Widok 8, tel. 199-49 oraz filje: Nowy Świat 23/25, tel. 199-45. Wierzbowa 11 (Izba Handlowa włosko-polska), tel. 199-64.

charakter naszej sztuki stawia autor za wzór innym.

ZEBRANIA I ODCZYTU.

Związek oficerów rezerwy. W dniu 24 maja b. r. o godz. 10 rano w Białej Sali DOK Nr. 1, pałac Mostowskich, ul. Przejazd 1, pierwsze piętro, odbędzie się doroczne Walne Zgromadzenie członków Koła i Okręgu Warszawskiego.

Odczyty o teatrze w Reducie. Dn. 24 maja w niedzielę o godz. 11 w poł. odbędzie się w Reducie XVIII z cyklu odczyt na temat: „Teatr czeski od czasów czeskiego odrodzenia”. Prelegentem będzie prof. dr. Bohumil Vydra.

Warszawskie Tow. Psycho - Fizyczne urządzi w poniedziałek dn. 25 b. m. o g. 8 wiecz. w lokalu Cechu cukierników, Nowy Świat 41, zebrań z odczytem p. St. Rzewuskiego p. t. „Rodzinna Beauchamp — historia kilku osobowości w jednym ciele”.

WYPADKI.

Pożar. Przy ul. Młynarskiej 34 w domu drewnianym partarowym wskutek nieostrożnego obchodzenia się z ogniem, wynikł pożar na poddaszu, gdzie zapaliły się różne rupiecie i śmiecie. Pożar ugasił domownicy przed przybyciem IV oddziału straży ogniowej.

Nagły zgon. Przy ul. Strzeleckiej 26 w mieszkaniu Apolonii Knapowej zmarła nagle z niewiadomej przyczyny przybyła w odwiedziny matka jej 83-letnia Julia Ostrowska, zamieszkała w Nowym Mieście.

Przy pracy. Na stacji towarowej Warszawa-Praga na linii nr. 2 t. zw. wojennej, nawprost 15 posterunku kolejowego, podczas przetaczania wagonów, został uderzony rączką od zwrotnicy spinnacz Stanisław Wojtczak, zamieszkały na Nowym Bródnie Pogotowie przewiózł poszwankowanego do szpitala kolejowego.

W fabryce garbarskiej Gustawa Weigle przy ul. Piaskowej 4 robotnik 16-letni Edward Kaniński, zamieszkały w Gacie pow. warszawskim, w czasie pracy uległ obciążeniu trzech palców lewej ręki. Poszwankowanego przewiózł Pogotowie do szpitala Dz. Jezus.

Zamachy samobójcze. W mieszkaniu Anastazji Zwierzchowskiej na dworcu Wschodnim usiłowała otruć się 24-letnia Stanisława Wychowaniec (Stare Miasto 17). Lekarz Pogotowia, po przepłukaniu żołądka, pozostawił desperatkę na miejscu.

Przed domem nr. 17 przy ul. Zielnej napiła się esencji octowej 21-letnia Zofia Pirsztel (Brzeska 17). Lekarz Pogotowia przewiózł desperatkę w stanie ciężkim do szpitala Dzieciątka Jezus.

Zaginione. Marianna Damenówna, służąca, wyszła z domu swych chlebodawców przy ul. Marszałkowskiej 81a dnia 20 b. m. i dotychczas nie powróciła.

24-letnia Zenobia Kuczewiczowa dn. 11 b. m. wyjechała z domu swego we wsi Czeladź pow. będziński, celem odwiedzenia siostry swej i więcej nie powróciła.

Śmiertelne przygniecenie. W szpitalu Dzieciątka Jezus zmarł 16-letni Leon Stachulski, robotnik (Wolska 104), który przed kilku dniami,

wskutek przygniecenia skrzynią i wozem na drodze fortowej do Szczęśliwc doznał złamania lewego podudzia i ogólnego połamania.

Postrzelenie przez wartownika. Nocy wczorajszej około godz. 2 za parkiem Praskim w pobliżu magazynów wojskowych został postrzelony przez wartownika Władysława Wasiała, szeregowca I pułku szwoleżerów, 22-letni Karol Zylbernagel, mieszkaniec gm. Sroczew pow. Srem w Poznaniem, zwolnionego 19 b. m. z wojska z 2 p. legionów, który podszedł pod magazyny i nie zatrzymał się na wezwanie wartownika, lecz usiłował zbiedz. Zylbernagel przyprowadzono do wodnego komisariatu, skąd po opatrunku przez lekarza Pogotowia, został przewieziony w stanie ciężkim do szpitala Przemienienia Pańskiego. Zylbernagel odniósł cztery rany postrzałowe prawego ramienia, lewego przedramienia, klatki piersiowej i szyi w okolicy tchawicy. Dochodzenie prowadzi żandarmerja IV plutonu.

Nieostrożność przy pracy. W halach Mirowskich 36-letni Symcha Lampa, trażarz (Żelazna 58) w czasie pracy przez nieostrożność skaleczył się nożem, odnosząc ranę ciętą-kiłą lewego uda. Lekarz Pogotowia przewiózł ranionego w stanie ciężkim do szpitala żydowskiego na Czystem.

Staruszka pod tramwajem. Na ul. Odrowąża na Nowym Bródnie 74-letnia Krystyna Szepeńska (Łucka 20) dostała się pod deskę ochronną przyczepionego wagonu tramwaju nr. 21. Staruszka doznała złamania lewego podudzia, połamania klatki piersiowej oraz odniosła rany tłuczone prawego podudzia. Po udzieleniu pomocy przez lekarza Pogotowia staruszkę w stanie ciężkim przewieziono do szpitala Przem. Pańskiego.

Kradzieże. Maurycemu Długoszowi (Złota 51) skradziono w tramwaju biżuterję wartości 1500 zł.

— Z mieszkania Heleny Wiatrowskiej na Krak. Przedm. 12 skradziono biżuterję wartości 1500 zł.

— Ze strychu domu nr. 4 przy ul. Trębackiej skradziono bieliznę wartości 350 zł., należącą do d-ra Stanisława Iwanickiego.

— Z mieszkania Joska Wildera przy ul. Franciszkańskiej 28 skradziono ubrania i gotówkę na ogólną sumę 800 zł.

Teatr i muzyka

TEATR PRASKI.

Kładka do małżeństwa — krótkowidła.

Pomimo niesłychanie trudnych warunków materialnych, bez koniecznego poparcia miasta, zespół teatru Praskiego usiłuje utrzymać placówkę. Niestety — publiczność praska nie umie ocenić dobrej woli i wysiłków ze strony pracujących ciężko aktorów i zamiast częściej odwiedzać teatr, gdzie rozrywkę godziwą i pożytek dla ducha znaleźć można, — zalega tłumnie kieszkie kina by oglądać „cud”! Blazna wywijającego koziołki na dachu siedemdziesięciopiętrowego domu! Czy nie lepiej zajrzeć do teatru? Ostatnio naprzykład wystawiono krótkowidło pod tytułem: „Kładka do małżeństwa”. Doprawdy, — sztuka wesoła, a przytem dobrze grana. P. Mieczysławski doskonały

w roli sprytnego adwokata, p. Smoczyński w roli sinobrodzkiego dzentelmena pokazał dużo wytworności i szyku w geście i słowie. Pani M. Załuska, w roli Joasi, doprawdy nader miła, — jest to jedna z lepszych jej ról w tym sezonie. Dobrze także p. Rostkowska, tylko zaczynam się lekkać o jej zdrowie, tak się przejmuję chorobami swoich ról, a w Kładce do Małżeństwa, mogła być śmiało dać więcej humoru i tupeju, co by się przy jej zdolnościach z pewnością udało.

Kiedyż nareszcie magistrat zajmie się tak ważnymi kulturalnymi placówkami, jak teatry dzielnicowe — i w tej lub innej formie okaże pomoc, by dać im możność egzystencji i rozwoju?.. Niw.

Teatr Wielki: Straszny Dwór

Teatr Narodowy. Codziennie „Spadkobierca”.

Teatr Letni. Dziś „Zmartwienia pana Hamelbeina”.

W sobotę premiera komedji St. Kiedrzyńskiego „Najszczęśliwszy z ludzi”.

Teatr Polski. Dziś premiera komedji de Flersa i de Croisseta „Nowi Panowie”.

Teatr Mały. Codziennie „Znajomek z Fiesole”.

Teatr Nowości. Dziś premiera: „Słodki kawaler” Leona Falla.

Teatr im. Fredry. Marysia Sołtyśianka.

Teatr Praski. Dziś „Kładka do małżeństwa”.

Teatr Powszechny. Dziś „Kwiat miłości”.

Teatr Qui Pro Quo. Codziennie doskonała rewią „Humpa, Humpa”.

Cyrk. Codziennie Turniej atletów.

Cyrk wędrowny na Woli (ul. Skierniewicka). Codziennie przedstawienie o 8 wiecz. W niedzielę i święta przedstawienia popołudniowe o 4-ej. Występ akrobatów, komików, ekscentryków muzycznych, woltów, pantomina.

—:000:—

SPORT.

Zawody kolarskie „Expressu Porannego”.

W dniu wczorajszym 21 b. m. odbyły się dwa biegi kolarskie organizowane przez „Express Poranny”, a przeprowadzone przez Warszawskie Towarzystwo Cyklistów. Pierwszy bieg — uliczny na przestrzeni 13.5 km. zgromadził na starcie 230 zawodników. Pierwszy przybył do mety Mazurek, pokrywając trasę biegu w 26 m. 48 sek., 2) Radwan w 26 m. 58 sek. (czas zeszłorocznego biegu na tej przestrzeni wynosił 28 m. 10.3 sek.). obaj zwycięzcy otrzymali nowe rowery, jako nagrody. 3) Michalak, 4) Czajkowski, 5) Landau (uczeń gimn. Reja).

W drugim biegu Expressu — drogowym na przestrzeni 105 km. startowało 40 zawodników. Pierwszy przybył do mety Lhatowicz Stanisław, Lwowskie Towarzystwo Kolarzy, w 3 godz. 56 m. (czas zeszłorocznego biegu na tej przestrzeni — wynosił 3 godz. 29 m.), 2) Ochlewski Stan., z Warszawy niestowarzyszony w 4 godz. 10 m., 3) Duszyński W., niestowarzyszony w 4 godz. 11 m., 4) Leppe, W. K. S. Legia, 5) Kamiński z W. T. C. (zeszłoroczny zwycięzca tego biegu), 6) Krzemień A. Z. S. Lwów. Bieg ten obfitował w szereg wypadków, któremu ulegli: Gronczewski, Bartodziejski i inni.

Kamiński uległ czterokrotnie wypadkowi na szosie i na torze.

Zwycięzca przybył w doskonałej formie, przy czym należy zaznaczyć, że drogę ze Lwowa do Warszawy przeszedł 320 km. odbył również, na kole.

Puchar wędrowny Expressu powędrował tym sposobem z Warszawy do Lwowa.

Pogoń bije Cracovię 3:0, 0:0.

Lwów, 21 maja (C.-S.). Rozegrany tutaj mecz piłki nożnej między Pogonią i Cracovią wzbudził we Lwowie wielkie zainteresowanie i zgromadził na boisku tłumy publiczności. Do przerwy gra równa, po przerwie duża przewaga Pogoni, która gra bez Olearczyka i Szabakiewicza. Cracovia wybitnie niekarna i zachowuje się na boisku niesportowo. Sędzia por. Zawickowski wykluczył gracza Cracovji Kubińskiego za obrazę słowną sędziego.

Piłka nożna w Krakowie.

Kraków, 21 maja (C.-S.). Rozegrany tutaj mecz P. N. między czeską drużyną Vrsowice a miejscową Wisłą zakończył się zwycięstwem gości w stosunku 3:2 (1:1). Gra nieciekawa z powodu ciężkiego boiska. Bramki dla Wisły zdobył Reiman, przyczem jedną z karnego. Najlepsi na boisku Gieraz i Adamek.

Sparta — Wawel 3:2 (2:0).

Makkabi — Pogoń (Katowice) 1:0 dla Makkabi, do przerwy 0:0.

Bramka zdobyta z karnego.

Porażka Legji w Łodzi.

Łódź, 21 maja (C.-S.). W dniu dzisiejszym rozegrany tutaj mecz piłki nożnej Ł. K. S. — Legia (Warszawa) zakończył się porażką gości w stosunku 4:0, 2:0. Gra naogół otwarta, miejscami z lekką przewagą Ł. K. S. Pierwszą bramkę zdobywa Durka z rzutu karnego, drugą Müller zdobywa przez wybitcie piłki z rąk Akimowa. Trzecią zdobywa Jasiński z przeboju, czwartą zaś po rzucie z wolnego bramkarz Legji Akimow wypuszcza z rąk. Z Legji wyróżnili się Łańko, Sobolita. Z Ł. K. S. Durka. Legia grała bez Krawusia, Mielecha i Wójcika. Ł. K. S. bez Cylla i Langego.

R. D. S. „Unja” T. U. R. — Ogn. Sp. Mł, Żoliborz 3:2 (2:1).

Dn. 21 b. m. na Żoliborzu odbył się mecz piłki nożnej pomiędzy wyżej wymienionymi drużynami z wynikiem: 3:2 dla „Unji”.

Wszystkie bramki dla „Unji” strzelił tow. Ł. Waliewicz, dla Żoliborza środek napadu p. Tabrowicz.

Rogów 11:2 dla „Unji”.

Turniej tenisowy o mistrzostwo Warszawy.

W dniu 20 b. m. rozpoczął się trzeci międzynarodowy turniej tenisowy o mistrzostwo Warszawy, organizowany przez warszawski Lawn-Tennis Klub. W dniu wczorajszym 21 maja zanotowano następujące wyniki: gra pojedyncza panów — Szecherbiński — Mokrzecki 6:3, 6:2. Zawisza — Mazarski W. O. Bergson — Sairt 6:1, 7:5. Krukowski — Emchowiec 6:2, 6:3. Loth Jan — Drewnowski 2:6, 6:3 i 6:4. Gra pojedyncza pań — Krzywoszeńska — Znajdowska 8:6, 3:6, 6:1. Halička — Sapieżyna 6:2, 6:1. Gra podwójna panów Kuchar — Marszewski contra Heath — Jarvis 6:1, 6:1. Emchowiec — Loth contra Chyliński — Wielewiewski 9:7, 6:2. Grafe — Mokrzecki contra Czajkowski — Machida 6:8, 6:4, 3. Szecherbiński — Zawisza contra Kowalewski — Drewnowski 6:3, 6:2. Gra podwójna pań i panów — pp. Jeackel contra Kozakowa — Kuchar 7:5, 0:6, 7:5. Halička — Krurowska contra Znajdowska — Szecherbińska 5:7, 8:6, 6:4.

—:00:—

PREZ ZE SPEKULACJA MIESZKANIOWA
NAJWIĘKSZA I NAJSZCZĘŚLIWSZA KOLEKTURA
„E. LICHTENSTEIN i S-ka”
Warszawa, Marszałkowska Nr. 146
(egz. od 1835 r.), tel. 138 38, 138 57. Konto P.K.O. 9374.
Wkrótce odbędzie się ciągnięcie I ej Wielkiej Loterii na rzecz T wa ROZBUDOWY b. przedm. Ochota-Czyste st. m. Warszawy. (Siedziba Zarządu Aleja Jerozolimska 11/28, t. 1 402-18)
Do wygrania 50 KOMPLETNE WYKONCZONYCH DOMÓW o 2-ach pokojach z kuchnią, mansardą i wszelkimi wygodami oraz placem o przestrzeni 2000 łokci kw.
CENA CAŁKOWITEGO LOSU TYLKO ZŁ. 23.
Losy do nabycia u nas i u firm i osób upoważnionych do rozprzedaży. Cenne i łaskawe zlecenia prowincji uskuteczniamy szybko i akuracie po wpłaceniu należności zł. 23 — P. K. O. konto Nr. 9374 lub też pocztą.

Dr. Med. Marcelli Dobrzyński
Królewska 6, front, I piętro, telef. 90 93. Choroby weneryczne, płciowe, (niemiec), skóry i włosów. Przyjmuje od 9 — 1 15 — 8 pp.
Ważne dla Manicurzystek
Lakier do paznokci
W najwyż gatunku poleca skład apteczny Rozmaryna Leszno 1.

Robotnicy popierajcie swoje pismo codzienne

PLATERY
nakrycia i galanterja dla masowego użycia na białym metalu po cenach niskich i na dogodnych warunkach wysprzedaży firma: „Luxe”, Al. Jerozolimskiej 4. Telefon 171-53. Przyjmuje także do nawiania platery wszelkiego rodzaju.

MEBLE
używane w wielkim wyborze polecamy tanio, życzącym ratami.
SOLNA 18 m. 4.

OGŁOSZENIA DROBN.

A) Zegarów Zegarków, Budzi ków przyjmuje reperaturę tanio, dobrze zegarmistrz Gutmacher Smocza 21

BIELIZNA męska: koszule dzienne od 5 do 27 zł. Kolnierze 74 — 1.32 gr. Mankiety 1.75. Ceny fabryczne. Skład fabryczny S. A. „Hurt”. Bielizna damska: koszule opał 7.50 garnitury 13.70 D. H. Roman Schmidt I S-ka Plac 3 Krzyży 4/6 (gmach głuchoniemych), tel. 131-10. Na prowincję wysyła pocztą za zaliczeniem.

KOREPETYTOR V wychowawczy nie bony poleca Państwowy Urząd Pośrednictwa Pracy, Warszawa Ciepła 21. telefon 232-16.

Maszyny do szycia znane gwarantowane „Kasprzyckiego” hurtowo-detalicznie poleca skład fabryczny „The Kasprzycki Company” w Warszawie, Marszałkowska 153, tel. 104-51. Dogodne spłaty ratami. Prowincja może zamawiać listownie w Warszawie. Aparat do haftu bezolatnie. Konkurencyjne maszyny 85 zł. oddziały: Częstochowa, Aleja 43 Kielce, Sienkiewicz 31a. Lublin Szpitalna 17. Foksal 11.

35 ZŁOTYCH palto letnie, gęstego tur marynarkowy 65, olbrzymi wybór palt, garniturów, spodni, alpagowe marynarki, sportowe ubiory, uczniowskie ubrania 30 zł. wełniane, płócienne, ryposowe 45 zł., palto damskie, burki podróżne, wielki wybór wykwintnej garderoby męskiej, wyprzedajemy tylko za gotówkę palta gumowe, impregnowane, wulkanizowane, gabardynowe, do ocna wyprzedaż tylko do 5 czerwca. Warszawska Spółka Chrześcijańska WILCZA 57 — 2, Telefon 176-91.